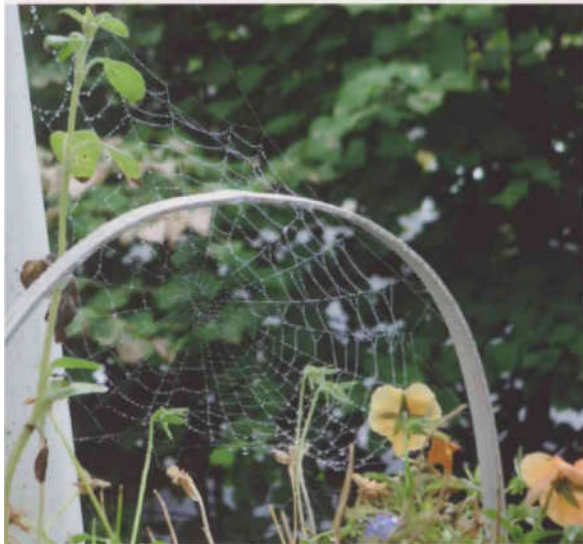

VesleFrikk i aug. 2009, små vinger gror fram!

Sommeren er på hell! Fra verandaen.

Snøhvit og Svarteper slapper av i stua, de holder sammen.

Jeg børster aldri pusene, kaffefløyten holder pelsen blank og ren.

Burre Posten

Nr. 4, Årgang 3. Nov. 2009

I fjor sommer fikk fam. Grønhovd besøk av en rev på hytta som etter hvert ble veldig tam. I sommer kom den med to nydelige unger som det ble tatt bilder av.

Det beste reven visste var egg! Derfor ble det alltid lagt to egg på bakken som den ville ta med på en gang. Tross store anstrengelser fikk den bare med ett av gangen som den løp bort i skogen og gjemte. Neste egg ble lagt på en helt annen plass!

August 2009

1 1.oktober 2009 Veslefrikk.

Katten Arrto i nabohuset, som bare pleier å gå opp trappa til kjøkkenet mitt og spise, skjønnte det var noe nytt i huset og kom seg ut på verandaen der Veslefrikk var, og begynte å kjekke seg!

Så det var rett ut med alle pusene så Veslefrikk fikk ha verandaen alene. Pusene har jo så mye plass ute og inne, så det var OK.

Men Veslefrikk fant en blomsterpotte med stemor, den koste han seg med og spiste opp blomstene.

Etterpå dyppet han salat og brød i jorda som han så la i vann og slengte sølegraut utover vegger og det som var rundt seg. Hver dag måtte jeg spyle verandaen. Fyllte vann i et stort plastkar, men bade ville han ikke. Dersom jeg satte han oppi,

kom han seg ut snarere enn svint. Så det sluttet jeg med, men var bekymret, han ville jo ikke bade! Pelle Fuglehjelp kom på sykehuset,

Veslefrikk sangsvane.

4.august ble jeg oppringt av Fuglehjelpen ved Pelle, han var i Langesund og vasket oljefugl. Fortalte at en sangsvanemor og 3 unger var kjørt ned av bil på Herstrøm i Nedre Eiker og lurte på om jeg kunne ta inn en liten unge som var skadet og ha den til 18.august.

Veslefrikk var et fælt syn, det verste synes ikke på bildene. Jeg la mykt tørkepapir ved hodet hans så han kunne gjemme hodet sitt i det. Han var i sjokk og savnet den lune varmen fra moren, dessuten hadde han store sår.

Smurte han med pyrisept og sårene lukket seg etter 2 dager, 3.dagen sto han på beina! Tok han ut i gresset nede i haven, men da dukket spyfluene opp i talløse horder og jeg tok han opp på verandaen i 2.etasje. Der var ingen fluer og han likte seg.

Men ikke kattene! De holdt **han unna med nebbet sitt.**

8-8 og skulle hjerteopereres, så Veslefrikk må være her. Tok han ned i haven, der har han mye å gå på.

Men jamen klarte han ikke å krabbe under gjerdet og kom ut i gårdsplassen, der bilveien er rett utenfor.

Så jeg satte noen plater foran porten så han ikke kom under den.

Hilde som besøkte han ofte og hadde med salat og brød som han satte stor pris på, ville undersøke området langs elva om det var noen fin plass han kunne komme på når han ble stor nok.

Så vi reiste først til Herstrøm der han kom fra. Der var et svanepar med unger dobbelt så store som Veslefrikk, de slo ut med vingene og brasket seg verre. Veslefrikk har bare noen luffer. Han som kom med Veslefrikk til meg fortalte at han kanskje var av kull 2 siden han var så liten. Det hendte at svanene mistet første kull og da la nye egg som de klekket og fikk unger langt etter "normalen".

Voksne svaner ville heller ikke ha fremmede unger i familien, de ville bli jaget eller drept.

Så Hilde og jeg reiste videre. I bekken til naboen er yrende liv med ender og andre fugler, men der var strømmen så stri at Veslefrikk ville bli sendt rett av sted. Dessuten var en bekk ikke det beste, fortalte FuglePelle, den var ofte smal så rev og grevling var på jakt langs bekkekanten.

Hilde og jeg havnet nede ved elva. Der var mange ender og ender kan han være sammen med, sa FuglePelle, da jeg ringte han.

Lørdag 6.9 ville vi slippe han ut , men fant ut at han var for liten! Han må ha store, utvokste vinger før han kan settes fri, i og med han ikke har foreldre til å passe på seg.

Veslefrikk spiser brød og isbergsalat, gjerne to hoder pr dag.

Av FuglePelle jeg stadig er i kontakt med, fikk jeg råd om å gi han kyllingfor. Så det ble kjøpt, Hilde kom med en 25kg sekk, noe han ikke ville ha, til å begynne med.

Rørte det ut i vann og hadde brødbiter oppi.

Det gikk bra.

Men siden Veslefrikk ikke kom i elva denne lørdagen, slapp jeg kattene ut så de kunne rase ned igjennom haven og ha det gøy.

Så skrek Nalle.

Han hadde mot alle formaninger løpt ut i gata der en bil tok han.

Vesle, gode snille Nalle, en fantastisk rar og pen pus. Jeg kan ikke fortelle med ord den sorgen som kom. Men kanskje han var lykkelig siste dagen da han løp løs og var fri? For han ville så gjerne være utenfor kattegårdene.
Han ligger under det gamle epletreet.

Men VesleFrikk fikk også smaken på frihet, da jeg skulle hente han inn en kveld, satte han kurs rett mot gjerdet til bensinstasjonen, der var tett med tujaer foran. VesleFrikk løp rett i buskene, fant veien under gjerdet og vips var han på bensinstasjonen.

Jeg løp gjennom haven, ut på veien, rundt huset og inn på bensinstasjonen. Ingen Veslefrikk, bare langt gress mot gjerdet mitt. Da fikk jeg se gresset svaiet! Det var VesleFrikk!

Lykkelig bar jeg han hjem, tettet alle mulige hull og siden har han vært i haven.

Omsider godtok han kyllingforet også. Og han har begynt å få fjør og større vinger. 4-5 isbergsalathoder samt brød går nå med pr dag. Men jeg tror han må være her i vinter.

Om natta ligger han i et hundebur med aviser under og slippes ut på morgenen. Da spiser han, drikker vann og tar et godt bad, han dukker og bakser så vannet spruter. Siden har han gått ned i haven og pusset fjøra. Blir han sulten på mer salat går han opp mot stuevinduet og sier piip, piip! Men i dag 11.10 hørte jeg for første gang stemmen hans lyde som en sangsvane, rusten og hås...!

Det begynte å bli kaldt.

Vannet frøs i bøtter og spann og vannslangen var full av is, så jeg fikk ikke tappet vann i badebalja hans.

Det var et problem.

Jeg bar vann til Veslefrikk, men bare ei bønne så han hadde drikke.

I går kveld 15.10 fikk han lunket vann, brød og kyllingfor.

I natt slo været om og det var varmegrader!

Til morgenen i dag fylte jeg badebalja hans og han lot seg ikke be to ganger om å plaske oppi, viktig å få vasket seg rein.

Nå ligger han nede i hagen og pusser fjøra si. På vingene har han fått lyseblå holdere, likner de som er utenpå kulepenner. Ut av dem vokser nå noen små tuster, større for hver dag og som blir til fjør!

I dag da han slo ut med vingene ble jeg helt overrasket, de var nesten dobbelt så store som sist jeg så dem! Nå var de lange med dun utenpå de nye leddene, utrolig.

At det går an å vokse så fort!

Pelle i Fuglehjelpen slapp ut av sykehuset, men er stadig inne til prøver. Og fuglemottaket i Bødalen har nå bare en frossen dam. Så da er det ikke bedre der enn her.. Fortsettelse følger.

Maya.

30.9 kikket jeg ut og fikk se et hvitt teppe på bakken og en grønn "kasse" som lå ved siden av, utenfor døra mi.

Hva i all verden kan dette være, tenkte jeg. Løp ned og åpnet døra. Noen hadde satt et kattebur i tøy på benken utenfor, men katten hadde antagelig beveget seg inni buret så det rullet ned på bakken, sammen med et hvitt dynetrekk..

Store øyne i et svart og hvitt fjes kikket forskremt på meg, så rygget det tilbake og gjemte seg inni noe tøy som den var rullet inn i.

Jeg var like forskrekket.

En dame hadde ringt meg flere ganger og spurt om jeg savnet en hvit og svart pus som løp rundt omkring der hun bodde.

- Nei, jeg savner ingen, svarte jeg.
- Kan jeg komme ned med denne pusen og slippe den hos deg? spurte hun og fortsatte: - For jeg har sett svarte og hvite puser hos deg!
- Det er min leieboer som har de kattene, og hun har begge sine.

Så jeg trodde det var denne damen jeg ikke ante hvem var, som hadde satt buret ved døra mi.

Men så tenkte jeg, hun ville vel ikke gi bort buret sitt? Her må det være noe annet bak. Jeg følte medlidenhet med pusen og undret hvilken tragedie som hadde rammet den. Godt, varmt tøy var det i buret, varmepels i bunnen og varme, gode tepper var den rullet inn i. Ingen lapp var med så jeg kunne fa vite noe.

Nå har jeg ikke lenger noe karantenerom som alle nye puser skal bo i av hensyn til smittefare, det finnes sykdommer ingen vaksine hjelper mot, og Dyrebeskyttelsen i Drammen mistet mange av sine friske

puser da de tok inn en som var syk og blandet den med de andre i samme rom..

Så jeg ringte Hilde dyrevenn som tok til seg en kattermor og 3 unger for et par år siden og har også marsvin, 2 fine hunder og en katt til.

I Burreposten var en serie av alle dyra hun og mannen har i nr.1, 2008.

- Kan du ha denne katten til jeg får omplassert den? Spurte jeg.
- Ja, det skal nok la seg gjøre, den kan være på badet imens, så ringer du rundt til FOD og de andre foreningene? Spurte hun.
- Ja.
- Da kommer jeg og henter den straks.

Buret hadde jeg satt på samme rom som Fido liker å være, nå ble han så sur på meg at han ikke var på sitt eget rom i Galleri Pus på 2 dager! Så kom Hilde.

- Noe så rart! Utbrøt hun, mannen min og jeg besøkte noen venner som stadig fikk besøk av en fremmed pus og da sa mannen min at hvis dere ikke finner eieren, kan vi ta den til oss, han falt pladask for den langhårete, svart/hvite pusen. Men så fant de eieren. Tro det eller ei, denne pusen er nesten maken, ja, den kommer ikke ut av vårt hus, bare så du vet det!

Det er til å få tårer i øynene av, at det finnes sånne mennesker som Hilde og Kjell.

Pusen som heter Maya har kommet til alle katters drømmeparadis. Nå bor hun på et luksusbad med varmekabler i gulvet, er sjekket av veterinær, sterilisert og ID merket! Og snart har de planer om å ta ut badedøra og sette inn nettingdør så hunder og katter i huset kan lukte og snuse og Maya få en myk overgang til sine venner i nytt hjem. Eventyr! Foto side 6.

Her i huset er det nå bare 25.

Men heldigvis, alle virker friske og fine. Pelsen er blank, fyldig og uten hårballer og klumper.

På radioen hørte jeg for noen år siden, at kaffefløte var så fint for kattepelsen og det får de nå, 2 1/4 liters bokser hver dag. Ikke alle ville ha den til å begynne med, men nå går den ned. Så jeg fyller på bollen, så alle kan drikke døgnet rundt, de spiser til helt spesielle tider her i huset. Snøhvit stormer alle fat, han må undersøke om det er bedre mat

på fatet jeg setter ved trappa, ved døra til boden, på gulvet i stua eller på kjøkkenbordet.

Han farer som et lyn til alle steder og smaker, og skal helst spise av munnen min! Men det får han ikke lov til, selvfølgelig.

Hvis han får en bit er det ikke noe stas, da vil han ofte ikke spise den.

Sussi som nå er 18 år kommer ned fra 3.en stund etter de andre, men Prins, Svarten, Svarteper, Mimmi, Pippi, Mia og Missi, Gråpus, Shans og Smurf har det travelt.

Rulle venter på kjøkkenbordet til fatet blir satt der og hun spiser sammen med Clio som aller helst spiser alene. Burre og Fido spiser der det er ledig plass. Abbas er meget beskjeden og trenger seg aldri forbi noen. Nøste holder seg til Pippi, og spiser helst under eller ved siden av stuebordet,

Sølpilen foretrekker maten på kjøkkenbordet, det gjør også Musse og Lille, men aldri sammen! Gud bedre, det er utenkelig.!

Jeg har satt Burres TV stol som har trappetrinn, slik at de som vil på kjøkkenbordet kan komme opp uten å hoppe.

Burre er fortsatt interessert i TV. Og ikke bare dyreprogram. Han er en snodig skrue!

Droni er nå 20 år, men ungdommelig. Prins har blitt litt fyldigere etter at han fikk sansen for kaffebløte, han er 14 år. Og Lille, søsteren hans er 12. Så det er rene gamlehjemmet!

Og så snille og koselige, de er alle tiders selskap. Selv besøkende som ikke er glad i puser, har begynt å smelte og har en eller annen pus på fanget.

I Skotselv bor en pus med litt spesiell vane!

Hver gang matmor setter fram mat til henne, vil hun ikke alltid spise selv om matmor vet at hun er sulten.

Hun spiser **ikke** så lenge radioen står på!

Så matmor slår av radioen.

Da spiser pusen!

MAYA,
LES OM
HENNE
PÅ SIDE 5

Fremmed, utmagret kattunge på døra.

En dag ringte en dame, ganske fortvilet.

Hun hadde to innekatter og bodde i en leilighet hun nettopp hadde flyttet til.

I huset ellers var det ingen kattevenner, heller det motsatte, derfor ble hun fryktelig lei seg da det dukket opp en radmager kattunge utenfor døra si.

Hun torde ikke ta den inn av frykt for den selvoppnevnte "vaktmesteren".

Hva skal jeg gjøre, er så redd for å miste leiligheten min?, spurte hun. Aller først gir du kattungen mat og drikke, f. eks på badet ditt hvor han må få være alene. Så spør du huseieren om du kan få lov til å ha kattungen inntil du får foret han opp og omplassert han, du skal gjøre alt du kan for å gi han et nytt hjem. Kontakt Dyrebeskyttelsen og FOD(foreningen for omplassering dyr.) "Vaktmesteren" bør du ikke snakke med.

Damen ga katten mat, ringte Dyrebeskyttelsen og Fod som fikk forklart situasjonen, det var fullt begge steder akkurat da.

Så reiste hun dit huseieren bodde og snakket med han. Han var slett ikke noe uhyre slik som den selvoppnevnte" vaktmesteren, og alt ordnet seg.

Noen uker senere fikk jeg en sms på telefonen min: - Takk for hjelpen, kattungen ble hentet av FOD i dag!

Nå går tida fort, snøen er like rundt hjørnet.

Kattene liker seg best inne, noen kan stikke nesa så vidt utenfor døra og så: - Fort inn igjen!

Ikke noe rart, så mange gamle katter som er her og som har både løpt og leika fra seg. Stille, rolig, godt og varmt er det de setter pris på. Jeg også!

Her er Rulle snart 10 år og Clio snart 13.
Nøste snart 9 år, Sølvpilen 8 år.
Fido snart 8 år, Sussi 18 år, Lille 12 år, Droni 20 år og Mimmi 7 år.

Mursteinen har kattespor og ble gravd ut i Oslo av en arkeolog. Svarten og Svarteper, Snøsokk og Barten er søsken og 7 år. Gråpus ca 15 år, Mia og Missi 8 år. Prins 14 år, han kom hit sammen med moren Droni og søsteren Lille for 12 år siden. Snøhvit 8 år, Pippi 8 år, Shans og Smurf 10 år. De er brødre.

Konto for gave til pusene 0540 8017809 Karin Woll, Bruvn.5 3055 Krokstadelva
Tlf 47 24 00 23 984 33 689

www.haandtverk.no/burreposten

med alderen på kattepusene: - Abbas 4 år, Sheiken 8 år og Burre 4 år. Musse 12 år tilsammen 25. I 2008 var flokken på 30, det er det verste å miste noen. Men de har gitt meg utrolig mange gleder og masse kjærlighet, jeg minnes dem med glede.

Må også fortelle at jeg traff en dame som hadde fått av datteren sin den fantastiske boka Katten på biblioteket Da jeg hadde lest den, tenkte jeg hvem kan jeg gi denne boka til? — Å, jo, det måtte bli deg det! Sa hun. og kom hjem til meg med den.. "Dewey" av Vicki Myron med Bret Witter. Bibliotekatten som erobret småbyen og tok en hel verden med storm.

Den anbefales på det varmeste!

Så vil jeg takke for dette året og håpe at dere alle vil få en

Gledelig Jul og et Godt Nytt år

Og hjertelig takk for hyggelige besøk og alle gaver

Må dere få ha god helse, mange gleder og stor lykke!

De aller beste hilsener fra 25 puser. VesleFrikk og Karin